

foretage nogle Restriktioner. Det er jo allerede blevet udtalt, at man kunde undtage visse Arter af Samlinger, hvorved altsaa andre Arter af Samlinger, der mere kunde siges at være en Handels- og Omsætningsgenstand, ikke slap fri. Jeg skal gerne indrømme, at saadanne Undtagelser uden Fare kunne stilles op, men jeg tror, at der tillægges Sagen lidt vel stor Betydning, idet man dog bør holde sig for Dje, at der med Hensyn til Formuebeskatning er saa smaa Beløb i Omregningen, at de Uretfærdigheder, der skulde opstaa ved at optage lidt mere eller lidt mindre af den uproductive Formue, vilde blive saa uendelig smaa. Jeg skal dog endnu nævne et enkelt Moment, der ogsaa for mig peger paa det rigtige i at stille strenge Forbringere til Selvangivelsen. Her i Kjøbenhavn har det vist sig, under de forandrede Skattelove for Indkomstbeskatningen, at man med Held har tilskyndet Iveren til at fremkomme med Selvangivelse. Medens det under Stats-Indkomstskatteloven, som vi havde den sidst, var meget lidt almindeligt at bruge Selvangivelser, ere de nu, som paavist med Tal i Motiverne til Lovforslaget, ved Anvendelsen af den kommunale Indkomstskattelov i Kjøbenhavn, komne op over 80 pCt., og der kan jo ikke være nogen Tvivl om, at man derigennem ogsaa naar til et langt højere Skatteudbytte, og at altsaa Resultatet har været tilfredsstillende. Naar man nu vil vende Sagen om og sige, at de Bestemmelser, der ere til Stede i den kjøbenhavnske Skattelov, altsaa have vist sig at være tilstrækkelige, skal jeg dog dertil blot svare, at det System, som det foreliggende Skattelovforslag foreslaar, vil, som jeg ser derpaa, vise sig endnu mere fyldestgørende og frembringe endnu mere tilfredsstillende Virkninger.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det Spørgsmaal, om man ved denne Lovgivning skulde have valgt en helt anden Fremgangsmaade, nemlig henvendt sig til Indkomstkilderne i Almindelighed i Stedet for, som man nu vil, at bestatte Personerne, men jeg vil dog over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ade Balgfreds (Scharling), som saa stærkt taler Byernes Sag, spørge, om det dog for ham kan vise sig som overhovedet muligt og praktiskabelt at finde Indkomstkilderne netop i Byerhvervene. Det er udhævet af min ærede Kollega og fra forskellige Sider, at det vil vise sig som aldeles uørligt netop med Hensyn til disse Erhverv at etablere nogen Indkomstkilde-Beskatning. Vi skulde altsaa kun have dette System paa Landet og et andet i Byerne, men det vilde dog være aldeles at forstyrre Lovens systema-

tiske Anlæg. Det ærede Medlem, jeg endnu nævnte, har under Debatten gentagende stærkt peget paa Enkeltheder i Lovforslaget, for hvis Bedkommende jeg ikke skulde have givet udførligt Svar paa alle Punkter. Jeg skal i saa Henseende bemærke, at naar jeg undtager de Hovedprincipper, jeg nu atter har gjort til Genstand for Omtale, nemlig baade Fradragene, den tvungne Selvangivelse og Beskatning af Aktieselskaber, har jeg anset og anser de øvrige af ham fremdragne Punkter for saa mindre væsentlige, at jeg havde tænkt mig, at de mere passende kunde inddrages under Udvalgsforhandlingen og altsaa komme frem under Sagens anden Behandling. Dette gælder, forekommer det mig, navnlig i høj Grad om det ene Punkt, som det ærede Medlem fremdrog, nemlig Spørgsmaalet om Gaver. Det blev jo nemlig af det ærede Medlem fuldstændig indrømmet, at man maatte tage Gaver med i Lovforslaget, idet han billigede Princippet, men kun tilføiede Ønsket om, at der opstilledes enkelte Undtagelser, og, om jeg mindes ret, er der ogsaa fra anden Side udtalt Ønske om at modificere sine Forbringere om Medtagelse af Gaver, for saa vidt angaar Børn, som holdes borte fra Hjemmet, og paa hvilke der anvendes Opdragelsespenge. Ja, for mig maa en saadan Undtagelse gerne opstilles. Ere Børnene hjemme, ere de jo under Forældrenes Forsørgelsespligt; der bliver da ikke Tale om at opstille Begrebet Gaver, og man udsættes ikke for, at de besattes, naar de da ikke ere i Besiddelse af Indkomst, fremkommen ad anden Vej, eller af Formue. Men med Hensyn til Børn, der holdes borte fra Hjemmene, kan jeg ogsaa anse det for billigt, at man ikke udsætter dem for at komme ind under Beskatningen, saa længe de ikke kunne siges at være anderledes stillede, end at deres Opdragelse og Uddannelse fortsættes. — Det er jo vel imidlertid noget, der nærmere kan overvejes i det Udvalg, der skal beskæftige sig med Sagen. Det ærede Medlem gjorde ogsaa Indvendinger med Hensyn til Slutningen af § 9, hvor der særlig er Tale om at tage i Betragtning Indkomsten af en af den skatteyndende erhvervet og i hans Besiddelse komne Formue eller Virksomhed, naaget der endnu ikke er falden nogen Indtægt af samme. Det ærede Medlem forstod ikke, at man kunde etablere en Forbringelse paa Indkomstskat, naar der ingen Indtægt er falden. Jeg skal oplyse, hvad der her særlig er taget Sigte paa. Der tænkes paa saadanne Forhold, hvor den, der før har været i Besiddelse af den indkomstgivende Formue eller Virksomhed, af forskellige Grunde slipper for